

خواب آشفته نفت
دکتر مصدق و نهضت ملی ایران

(حلقه دوم، جلد اول)

محمدعلی موحد

سخنی با خواننده و سهاس‌گزاری	۳۱
دیباچه‌ای بر چاپ دوم	۲۵
دیباچه : خواب آشفته نفت	۴۹
دستاویزی تازه برای مداخله جویی	۵۲
نیست آن سوتر ز عبادان دهی	۵۵
آبادان درتب و تاب خلع ید	۵۷
مرداد در خرمشهر	۶۵
یادداشت‌های حسیبی	۶۵
بخش یکم : چگونه طوفان برخاست	۷۵
فصل یکم : مأموریت ناخواسته	۷۷
زمینه تاریخی	۷۷
آغاز ماجرا	۷۸
شوروی و درخواست امتیاز	۷۹
قانون تحریم امتیاز نفت؛ نخستین اقدام مصدق در زمینه نفت	۸۰
راه حل پیشنهاد شده از سوی دکتر مصدق	۸۱
نفت شمال در کفرانس یالتا	۸۳
واکنش دولت شوروی و غائله آذربایجان	۸۴
موافقت‌نامه قوام- سادچیکف	۸۵

اصل ملی شدن صنعت نفت.....	۱۳۴
داوری درباره رزم آرا.....	۱۳۵
آیا رزم آرا به خیال ملی کردن نفت افتاده بود؟.....	۱۳۹
رزم آرا از دید کیانوری و فردوست.....	۱۴۱
واکنش انگلیس و شوروی و امریکا.....	۱۴۱
بخش دوم : هشت ماهه اول، دوران امیدواری‌ها.....	۱۴۷
فصل سوم : حسین علا و دولت مستعجل او.....	۱۴۹
مصدق در کمیسیون نفت.....	۱۴۹
پیشنهاد نخست وزیری به مصدق.....	۱۵۰
قرعه فال به نام علا زده می‌شود.....	۱۵۱
سفر مک‌گی به تهران و لندن.....	۱۵۴
نخستین پیشنهاد بریتانیا.....	۱۵۶
استعفای علا.....	۱۵۸
سردرگمی شاه در میان قوام و سید ضیا.....	۱۵۸
زمینه‌سازی برای آوردن سید ضیا.....	۱۵۹
نخست وزیری مصدق.....	۱۶۲
داوری درباره علا.....	۱۶۳
فصل چهارم : خلع ید و موضع گیری‌های بریتانیا و امریکا.....	۱۷۱
دولت مصدق و خلع ید.....	۱۷۱
مقررات عمده قانون خلع ید.....	۱۷۱
مراحل اجرای قانون.....	۱۷۲
اولین برخورد هیئت خلع ید با دستگاه نفت.....	۱۷۴
لایحه مجازات خرابکاران و عزل دریک.....	۱۷۵
ماجرای استناد خانه سدان.....	۱۷۶
توقف کامل چرخ صنعت.....	۱۷۸
روایت بازرگان از جریان خلع ید.....	۱۷۸
نخستین ضربیه مشترک انگلیس و امریکا.....	۱۸۳
استناد بریتانیا به شرط ثبات در قرارداد.....	۱۸۴
رایزنی بریتانیا و وزارت امور خارجه امریکا.....	۱۸۵

قانون استیفای حقوق ایران از نفت جنوب.....	۸۶
مأموریت ناخواسته.....	۸۸
مذاکرات در دولت ساعد.....	۸۹
مشاوران خارجی دولت.....	۹۱
تعدیل قرارداد یا تجدید نظر در آن؟.....	۹۱
کمپانی هم خواهان مذاکرات بود.....	۹۳
اختلاف اساسی در برداشت از مذاکره.....	۹۴
تفی‌زاده و قرارداد نفت.....	۹۵
تفی‌زاده و پیشنهاد استیفای حقوق ایران از نفت جنوب.....	۹۸
مذاکرات بی‌نتیجه اواخر ۱۳۲۷.....	۱۰۲
دلواپسی‌های شاه.....	۱۰۳
آخرین پیشنهاد کمپانی و نظریات مشاوران دولت.....	۱۰۴
ساعده و تفی‌زاده شاه را از مداخله بر حذر می‌دارند.....	۱۰۵
آیا ملی کردن نفت کار امریکایی‌ها بود؟.....	۱۰۷
تنزل نرخ لیره و اثر آن.....	۱۰۷
فصل دوم : باده‌گساری با اژدهای هفت سر.....	۱۰۹
عصر ترور و آشوب.....	۱۰۹
مردی فرست طلب و بی‌ایمان.....	۱۱۰
لایحه گس-گلشایان.....	۱۱۱
مجلس شانزدهم و تشکیل کمیسیون ملی.....	۱۱۲
دولت منصور و تشکیل کمیسیون مخصوص نفت.....	۱۱۴
تشکیل کمیسیون خاص نفت.....	۱۱۵
بنده بازی‌های سیاسی رزم آرا.....	۱۱۶
درومندگی رزم آرا در برابر مشکل نفت.....	۱۱۸
دانستان پنجاه-پنجاه.....	۱۱۹
کچ تابی‌های انگلیسی‌ها.....	۱۲۴
بن‌بست لایحه نفت.....	۱۲۶
رزم آرا و فشار بریتانیا.....	۱۲۷
آخرین پیشنهاد انگلیس به رزم آرا.....	۱۲۸
سفارت امریکا و ارزیابی وضع رزم آرا.....	۱۲۹
پایان کار رزم آرا.....	۱۲۹
دکتر فاطمی و پیشنهاد ملی شدن نفت.....	۱۳۱

۵۰۳	دکتر بقایی و نقش او
۵۰۴	سپهبدی در خانه قوام
۵۰۶	قوام، بریتانیا و امریکا
۵۰۹	یادداشت‌های جلد اول
۵۶۱	بخش چهارم : سیزده ماه نحس
۵۶۳	فصل چهاردهم : تنور داغ تابستان
۵۶۳	زماداری مجدد دکتر مصدق
۵۶۴	برنامه دولت دوم مصدق
۵۶۵	فراسیون نهضت ملی
۵۶۶	مخالفت آیت‌الله کاشانی با انتصابات مصدق
۵۶۷	مصادره اموال قوام
۵۶۸	شهید واقعی سی‌ام تیر
۵۶۹	غفو و آزادی خلیل طهماسبی
۵۷۰	وضع محدودیت‌ها بر دربار و درخواست اختیارات
۵۷۱	تجدید حکومت نظامی در تهران
۵۷۲	گسترش دائمی مخالفت‌ها
۵۷۳	انتخاب آیت‌الله کاشانی به ریاست مجلس
۵۷۵	رویارویی آیت‌الله کاشانی و مصدق
۵۷۶	مشاوره با شاخت
۵۷۸	مصدق مذاکرات نفت را از سرمی‌گیرد
۵۷۹	گفت‌وگوی عتاب‌آلود با هندرسن
۵۸۲	جمع‌بندی هندرسن از نظریات مصدق
۵۸۴	ارزیابی مشترک سفارت بریتانیا و امریکا
۵۸۵	زمینه‌سازی برای پیشنهاد مشترک
۵۸۶	برآوردهای پشت پرده
۵۸۷	یادداشت مصدق به سفارت انگلیس
۵۸۸	پیام ایدن و نقشة تازه بریتانیا
۵۸۹	تакتیک جدید مخالفان
۵۹۰	واکنش اچسن به پیام ایدن - پیشنهاد تازه مصدق
۵۹۲	پیام عتاب‌آلود چرچیل به تروممن
۵۹۳	پاسخ تروممن

۴۵۲	نقی‌زاده و نقش او
۴۵۳	مصدق و حزب توده
۴۵۵	مصدق و عناصر راست
۴۵۸	رایزنی‌های علا و هندرسن
۴۶۰	مصلحت اندیشی‌های هندرسن
۴۶۱	صالح و جانشینی مصدق
۴۶۱	نظر نامساعد امریکا درباره صالح
۴۶۲	وعده مساعدت به جانشین مصدق
۴۶۳	محکم کاری‌های علا
۴۶۴	ملقات هندرسن و قوام
۴۶۴	مذاکرات مستقیم شاه با هندرسن
۴۶۶	شاه و حسین مک
۴۶۷	بازگشت مصدق از سفر لاهه
۴۶۸	نامزدان نخست وزیری
۴۶۹	رأی تمایل مجلس به زمامداری مصدق
۴۷۰	تفصیل وقایع در روایت علا
۴۷۳	روایت خبرگزاران سفارت انگلیس
۴۷۵	فصل سیزدهم : دولت قوام و قیام سی‌ام تیر ماه ۱۳۳۱
۴۷۵	به دنبال رأی تعایل مجلس
۴۷۶	ملقات با شاه و استعفای مصدق
۴۷۷	شاه بر سردو راهی
۴۷۹	روایت مجله خواندنی‌ها
۴۸۱	زمامداری قوام
۴۸۲	کشتیبان را سیاستی دگرآمد
۴۸۵	روایت ارسنجانی
۴۸۵	قوام در بن بست
۴۸۷	امیدهای پوج قوام
۴۸۸	نماینده‌گان جبهه ملی در دربار
۴۹۰	اوج درگیری‌ها
۴۹۳	استعفای قوام
۴۹۵	شعارهای تند بقایی
۵۰۱	ارتش در معرض اتهام

۹۱۷	پی‌نوشت دوم : تازه‌ترین کتاب خارجی درباره ملی‌شدن نفت ایران
۹۲۵	پی‌نوشت سوم : تحول صنعت نفت ایران، آرشیو تاریخ شفاهی بنیاد مطالعات ایران
۹۳۷	پی‌نوشت چهارم : خلیل ملکی و تحلیل او از عملکرد دکتر مصدق
۹۴۹	پی‌نوشت پنجم : گفته‌ها و ناگفته‌ها، تحلیلی از گزارش عملیات پنهانی سیا
۹۷۹	یادداشت‌های جلد دوم
۱۰۰۷	شناسنامه رجال
آریانا، بهرام ۱۰۰۹؛ آزاد، عبدالقدیر ۱۰۰۹؛ آزموده، حسین ۱۰۰۹؛ اتلی، کلمت ۱۰۰۹؛ اچسن، دین ۱۰۰۹؛ ادل، ویلبر ۱۰۰۹؛ اردلان، ناصرقلی ۱۰۱۰؛ ارسنجانی، حسن ۱۰۱۰؛ ارفع، سرلشکر حسن ۱۰۱۰؛ استاکیل ۱۰۱۰؛ استالین، ژوف ۱۰۱۰؛ استرنگ، سرویلیام ۱۰۱۰؛ استوکس، ریچارد ۱۰۱۰؛ استوتمن، جان ۱۰۱۰؛ اسکندری، ایرج ۱۰۱۱؛ اسکندری، عباس ۱۰۱۱؛ اسیت، آرمیتاژ ۱۰۱۱؛ اسیت، والتر بیدل ۱۰۱۱؛ اسنو، هارولد ۱۰۱۱؛ اشرفی، حسینقلی ۱۰۱۱؛ افسار طوس، محمود ۱۰۱۲؛ الکینگتون، ای. اج. ا. ۱۰۱۲؛ الول ساتن، ال. پی. ۱۰۱۲؛ امامی، جمال ۱۰۱۲؛ امامی، دکتر سید حسن ۱۰۱۲؛ امیرعلایی، شمس الدین ۱۰۱۲؛ امینی، ابوالقاسم ۱۰۱۲؛ امینی، دکتر علی ۱۰۱۲؛ امینی، محمود ۱۰۱۲؛ امینی، نصرت الله ۱۰۱۳؛ انتظام، عبدالله ۱۰۱۳؛ انتظام، نصر الله ۱۰۱۳؛ ایدن، سراتونی ۱۰۱۳؛ ایزنهاور، دوایت ۱۰۱۳؛ باتلر، ویکتور ۱۰۱۴؛ باتماقلیج، نادر ۱۰۱۴؛ باروز، برنارد ۱۰۱۴؛ بازრگان، مهدی ۱۰۱۴؛ بایرود، هنری ۱۰۱۴؛ برتدود، اریک ۱۰۱۵؛ بروجردی، آیت الله العظمی حاج آقا حسین ۱۰۱۵؛ بوشهری، جواد ۱۰۱۵؛ بیوید ۱۰۱۵؛ بیوید، دکتر ۱۰۱۵؛ بکت، سرویلیام اریک ۱۰۱۵؛ بوشهری، جواد ۱۰۱۵؛ بولارد، سر ریدر ۱۰۱۵؛ بوین، ارنست ۱۰۱۶؛ بهارمست، غلام محمد ۱۰۱۶؛ بهبهانی، آیت الله میر سید محمد ۱۰۱۶؛ بیات، مرتضی قلی ۱۰۱۶؛ بیکر، فیلیپ نوئل ۱۰۱۶؛ پایمن ۱۰۱۶؛ پرخیده، عباس ۱۰۱۶؛ پرکینس، جرج ۱۰۱۶؛ پرودام، هکتور ۱۰۱۶؛ پهلوی، اشرف ۱۰۱۶؛ پهلوی، رضاشاه ۱۰۱۶؛ پهلوی، محمد رضا شاه ۱۰۱۷؛ پیرنیا، دکتر حسین ۱۰۱۷؛ پیشه‌وری، سید جعفر ۱۰۱۷؛ تروم، هری ۱۰۱۷؛ تقی زاده، سید حسن ۱۰۱۷؛ تورنبرگ، ماکس ۱۰۱۸؛ تولیت، ابوالفضل ۱۰۱۸؛ جب، سرگلادوین ۱۰۱۸؛ چرنگان، جان ۱۰۱۸؛ جکسن، سی. دی. ۱۰۱۸؛ جکسن، بازیل ۱۰۱۸؛ جونز، التون ۱۰۱۸؛ چرچیل، وینستون ال. ۱۰۱۸؛ حائزی زاده، سید ابوالحسن ۱۰۱۹؛ حجازی، عبدالحسین ۱۰۱۹؛ حسیبی، کاظم ۱۰۱۹؛ حکیمی، ابراهیم ۱۰۱۹؛ داربی شیر، نرم ماتیو ۱۰۱۹؛ دارسی، ویلیام ناکس ۱۰۱۹؛ دالس، الن ۱۰۱۹؛ دالس، جان فاستر ۱۰۱۹؛ دانش پور، عبدالحسین ۱۰۱۹؛ دریک، اریک ۱۰۲۰؛ دفتری، محمد ۱۰۲۰؛ دوهر، جرالد ۱۰۲۰؛ دیکسن، سرپریسن ۱۰۲۰؛ رانتری، ویلیام ۱۰۲۰؛ رزم آرا، حاجی علی ۱۰۲۰؛ رسیدیان، برادران ۱۰۲۰؛ روان، لسلی ۱۰۲۰؛ روحانی، فؤاد ۱۰۲۰؛ روزولت، کرمیت ۱۰۲۱؛ رولن، هنری ۱۰۲۱؛ ریاحی، تقی ۱۰۲۱؛ ریبر، تورکیلد ۱۰۲۱؛ Zahedi, Ardeshir ۱۰۲۱؛ زاهدی، فضل الله ۱۰۲۱؛ زنگنه، عبدالحمید ۱۰۲۲؛ زیرک زاده، احمد ۱۰۲۲؛	

۸۶۹	نه استتفا و نه زور آزمایی
۸۷۰	اگر کودتا نمی‌شد؟...
۸۷۱	ادعای خوشبینی به عاقبت کار
۸۷۲	حکایت کی. بی. راس.
۸۷۴	حکایت والتربولی
۸۷۶	مسئله غرامت و پیچیدگی‌های آن
۸۷۹	آیا امریکا حاضر به تجدید نظر در موضع خود بود؟
۸۸۰	نظر جرج مک‌گی
۸۸۳	تأمل در شخصیت مصدق
۸۸۴	شگردهای خاص مصدق
۸۸۵	بیماری یا تعارض؟
۸۸۷	صدق از نگاه دین اچسن
۸۸۷	سنت زشت‌گویی و جنجال سازی
۸۸۹	مدح شبیه به ذم
۸۸۹	خدود محوری و خودی محوری
۸۹۰	مخالفان دکتر مصدق
۸۹۱	از تازه‌ترین نوشتۀ‌های مخالفان
۸۹۲	یکسونگری‌ها و ادب دموکراسی
۸۹۳	دوراهه استبداد و هرج و مرج
۸۹۴	ابر بلا
۸۹۶	خطای بزرگ دکتر مصدق
۸۹۷	توقع نامعقول
۸۹۷	پیامدهای نامبارک شکست
۸۹۸	درخواست اختیارات و انحلال مجلس
۸۹۸	هنرها و ضعفها در ترازوی انصاف
۸۹۹	مشروطیت چه می‌خواست
۹۰۰	مصطف مجلس و دربار
۹۰۱	عرصه سیاست پس از رضا شاه
۹۰۲	ناهمانگی در موضع مصدق
۹۰۳	زمینه‌سازی برای جامعه مدنی
۹۰۵	پی‌نوشت‌ها
۹۰۷	پی‌نوشت یکم : ملی‌کردن نفت و حقوق ایران در شرکت‌های تابعه

«وَالنَّفْطُ امْرَأَةٌ زَانِيَةٌ لَا خِيرٌ فِيهَا، أَوْ مَالٌ حَرَامٌ... وَمَنْ رَأَى أَنَّهُ صُبَّعَ عَلَيْهِ فَأَتَهُ يُصِيبِهِ نَائِبَةً مِنْ سُلْطَانٍ. وَالنَّفْطُ شَرُورٌ وَأَنْكَادٌ وَحَرُوبٌ.» (۱۱)

قرن بیستم که اینک سال‌های آخر آن را می‌گذرانیم آبستن سه انقلاب یا سه حرکت مهم اجتماعی و سیاسی در ایران بود. از این سه حرکت یکی (نهضت مشروطه) در ربع اول قرن و دیگری (نهضت ملی) در نیمه و سومی (انقلاب اسلامی) در ربع آخر آن اتفاق افتاد. دو حرکت اول و سوم به تغییر نظام حکومتی انجامید و حرکت دوم نیز تا آستانه تغییر نظام پیش رفت و همچون مادری پس از تحمل رنج‌های بارداری، درست در آخرین لحظات، بچه خود را سقط کرد و چه بسا اگر در واپسین گام ناکام نمی‌شد انقلاب سوم اتفاق نمی‌افتد و یا اگر می‌افتد به این شکل نبود.

حرکت دوم به نام نفت آغاز شد و برای نفت اوچ گرفت و هم در مصاف نفت فروماند. راستش را بخواهید ایران از آغاز تا انجام این جام این قرن، سراسر، در گیر و دار نفت بود. قرن بیستم برای ما با امتیازنامه دارسی (سال ۱۹۰۱) آغاز شد و حوادث و ماجراهای بعدی، خواه و ناخواه، مستقیم و یا غیر مستقیم، در دود و تف نفت، و گاهی در آتش آن، فروپیچید و اینک که به پایان قرن رسیده‌ایم سرنوشت ما هنوز سخت با نفت گره خورده است.

پیشینیان ما گفته بودند که نفت نشان از آشتفتگی‌ها و درگیری‌ها دارد. هر که نفت در خواب بیند به مصیبتی گرفتار آید. نفت زن بی‌حفظ بلایه کار است که سرکردن با

نیمی از ناحیه نفتی قصرشیرین به تصرف عثمانی در آمد ولی انگلیسی‌ها قبلاً از دولت عثمانی التزام گرفته بودند که حق امتیاز شرکت نفت انگلیس و ایران را در منطقه مزبور به رسمیت بشناسد.

بعد از جنگ بین‌المللی اول انگلستان که خود را یکه تاز میدان می‌دید تصمیم گرفت که برای چهارمیخه کردن تسلط خود بر نفت (ولی در ظاهر به عنوان دوستی و به دستاویز تثبیت وضع ایران) قرارداد معروف ۱۹۱۹ را بر این کشور تحمیل نماید. طرح این قرارداد زایده فکر لرد کرزن معروف بود که در آن موقع بزرگ‌ترین کارشناس مسئله ایران در انگلستان به شمار می‌آمد. در یادداشتی که توسط لرد کرزن تنظیم و به منظور توجیه قرارداد در تاریخ ۹ آگوست ۱۹۱۹ در میان اعضای کابینه انگلستان توزیع شده بود چنین آمده است: «ما در گوشة جنوب غربی ایران دارایی هنگفتی به صورت مناطق نفتی داریم که برای تأمین احتیاجات دریاداری بریتانیا منظور شده و ما را دارای منافع مهمی در این قسمت از جهان کرده است.»

به شهادت اسناد وزارت خارجه انگلستان، دولت مزبور برای امضای این قرارداد در قبال مستمری ماهانه پانزده هزار تومان احمد شاه قاجار را وادر کرد تا علاء‌السلطنه را از صدارت عزل کند و ثوق‌الدوله را که به دوستی با انگلیسی‌ها شناخته شده بود بر سرکار آورد.

برای ثوق‌الدوله نخست وزیر و فیروز میرزا نصرت‌الدوله وزیر خارجه و اکبر میرزا صارم‌الدوله وزیر دارایی، که ارکان سه‌گانه قرارداد به شمار می‌رفتند، امان‌نامه‌ای به یک مضمون به امضای سرپرسی کاکس معروف داده شد که مضمون آن چنین است:

«با کمال مسرت به اطلاع آن جناب می‌رساند که دولت اعلیحضرت (پادشاه انگلستان) به من اختیار داده است با توجه به قراردادی که در همین تاریخ نهم آگوست ۱۹۱۹ بین دولت اعلیحضرت و دولت ایران انعقاد یافته، دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان آماده است که نفوذ و حمایت خود را در صورت احتیاج شامل آن جناب گرداند و به علاوه هرگاه ضرورت اقتضا کند آن جناب را در

او دشوار است. اگر از دست بگذاری و غفلت کنی چه‌ها که نکند! نفت مال حرام بی‌سراجام است. بدفامی دارد و عاقبت ندارد. خواب نفت خبر می‌دهد که گرفتاری سیاسی (نائبه مِنْ سلطان) در راه است!

ما می‌گفتیم که این حرف‌ها خرافات است. می‌گفتیم که این مدعیان تعبیر خواب در دنیای قدیم گرفتار اوهام خویش بوده‌اند. نفت و فساد و بدیختی؛ نفت و جنگ و زدو خورد؛ این حرف‌ها یعنی چه؟ از آنگاه که در اوایل قرن بُوی نفت از این منطقه برخاست دیدیم که پیران ما راست می‌گفته‌اند و آنگاه که در اواخر قرن درهای دوزخ بر فراز خلیج فارس باز شد و غریو سهمگین آتشبارها و نهیب سقوطِ موشک‌ها سایه وحشت و مرگ بر آب‌های نیلگون افکند، نه تنها مسافران هواپیمای ایرباس که همهٔ ماهیان دریا و اشتران صحراء و نخلستان‌های بصره و نیزارهای بطایح نیز دریافتند که نفت چگونه ممکن است به جنگ و زد و خورد و آفت و بلا تعبیر شود!

دستاویزی تازه برای مداخله جویی

پیدا شدن علایقی در زمینه نفت برای قدرت‌های بزرگ پدیده تازه‌ای بود که در سرتاسر قرن بر رویدادهای سیاسی این منطقه از جهان سایه افکند. من در جایی دیگر نمونه‌هایی از تأثیرگذاری نفت در مسائل مربوط به ایران را آورده‌ام:

دولت‌های بزرگ با استناد به منافع اتباع خود برای مداخلات سیاسی در این منطقه مستمسک تازه‌ای به دست آورده بودند و از آن پس حفظ منافع نفتی بزرگ‌ترین راهنمای سیاست آن‌ها بود. اگر این منافع حفظ می‌شد حاضر بودند تا نفوذ و قدرت خود را برای تثبیت هر وضعی — هرچه هم به زیان ملت‌های این منطقه و برخلاف تمایلات آن‌ها بود — به کار گمارند.

در دسامبر ۱۹۱۳ پروتوكل مربوط به تحديد حدود بین ایران و عثمانی در استانبول به امضای سفیران انگلیس، روس، ایران و صدر اعظم عثمانی رسید. این پروتوكولی است که توسط دولت بزرگ بر ایران تحلیل گردید و در نتیجه، گذشته از آن که حقوق مشروع ایران در شط العرب مورد تجاوز قرار گرفت،

فصل یکم

مأموریت ناخواسته

مُقام را سه شش می باید ولیکن سه یک می آید.

— گلستان سعدی —

زمینه تاریخی

قرارداد امتیاز نفت بین دولت ایران و شرکت نفت انگلیس و ایران در ۷ خرداد ماه ۱۳۱۲ به تصویب مجلس رسید^(۱) و امضای آن حاصل مذاکراتی بود که به دنبالِ الغای امتیازنامه دارسی^(۲) (۱۰ آذر ماه ۱۳۱۱) و شکایت بریتانیا به شورای جامعهٔ ملل^(۳) در میان نمایندگان دولت ایران و کمپانی صاحب امتیاز صورت گرفت. ماجرایی که ما در صدد بررسی آنیم در سال ۱۳۲۶ آغاز شد ولی ریشه در سال‌های پیش‌تر داشت. در حقیقت ریشه آن را می‌بایستی در چهارده سال پیش‌تر، یعنی در همان شرایط سیاسی واوضاع و احوالی که قرارداد ۱۳۱۲ به امضای رسید، جست و جو کرد. مردم ایران از این قرارداد ناخشنود بودند. از عاقده آن، رضاشاه، هم دل خوش نداشتند. اهمیت نفت، در طی سال‌ها که از امضای قرارداد می‌گذشت، بیش از پیش روشن شده بود. این سال‌ها شاهد شروع و پایان جنگ جهانی دوم (۱۹۴۵-۱۹۳۹) بود و در واقع نفت بود که سرنوشت این جنگ را رقم زد. و باز نفت بود که موفقیت طرح‌های عظیم بازسازی و راه‌اندازی صنعت و اقتصاد دنیاً پس از جنگ را درگرو خود داشت. توجه به اهمیت نقش روزافزون نفت در آستانه نیمهٔ دوم قرن آتش رقابت را در میان غولان بزرگ عضو کارتل بین‌المللی نفت^(۴) دامن می‌زد و نیز کمپانی‌های نفتی امریکایی معروف به «مستقلان» را — که هنوز دست‌شان از منابع نفتی خارج امریکا کوتاه بود — برای شکستن سد کارتل و ورود

مذاکرات و رفت و آمد ها را به مجلس گزارش دهد. دکتر رادمنش در سخنان خود شتاب زدگی دولت برای دادن امتیاز به خارجیان را نکوهید و گفت: «بنده با رفقاء با دادن امتیازات به دولت های خارجی به طور کلی مخالفم. همان طور که ملت ایران توانست راه آهن را خودش احداث کند بنده یقین دارم که با کمک مردم و سرمایه داخلی ما می توانیم تمام منابع ثروت این مملکت را استخراج و شاید بتوانیم به موضوع بدینکنی مردم این مملکت بپرسیم بدھیم».

نخست وزیر (محمد ساعد) در پاسخ آن دو نماینده افشا کرد که دولت شل و استاندارد واکیوم پیشنهادهایی در خصوص نفت داده بودند، بعد هم پیشنهادها سوی کمپانی امریکایی سینکلر رسید. ساعد گفت: دولت برای بررسی این پیشنهادها دونفر کارشناس (کرتیس و هوور) را که سابقه و تخصص در امور مربوط به نفت دارند استخدام کرده است. ساعد اطمینان داد که اقدامات دولت «جهنمه مطالعاتی» داشته است و هیچ تصمیمی پیش از آن که به مجلس اطلاع داده شود گرفته نخواهد شد. «مجلس هر تصمیمی اتخاذ کند دولت هم تابع نظریات مجلس است».

شوروی و درخواست امتیاز

به دنبال این جریان در نیمه دوم شهریور ماه سال ۱۳۲۳ هیئتی از سوی دولت اتحاد جماهیر شوروی به ایران آمد. رئیس این هیئت (کافتارادزه)^{۶۴} که از معاونان وزیر امور خارجه وقت شوروی بود در مصاحبه مطبوعاتی خود اعلام کرد پیشنهادی برای امتیاز نفت در صفحات شمالی ایران دارد که به دولت خواهد داد. کافتارادزه در ملاقات خود با شاه نیز خاطرنشان کرد که آینده روابط ایران و شوروی به پاسخ مساعد به پیشنهاد او بستگی دارد.^{۶۵} واکنش دولت ایران در برایر سخنان نماینده اتحاد شوروی آن بود که پیش از استقرار صلح و روشن شدن وضع دنیا از دادن هرگونه امتیاز به خارجیان خودداری خواهد کرد و این تصمیمی است که در جلسه یازدهم شهریور ماه هیئت وزیران گرفته شده و بنابراین دولت نمی تواند پیشنهاد اتحاد شوروی را بپذیرد و درباره آن وارد بحث بشود و بهتر است که مذاکرات به بعد از جنگ موکول گردد.

در بازاری که رونق آن دائم التزايد و تضمین شده می نمود حریص تر می ساخت. گروه کارشناسانی که در سال ۱۹۴۳ زیر نظر زمین شناس معروف اروت دو گلیه کار می کردند گزارش دادند که مرکز ثقل تولید دنیا از منطقه کارائیب در نیم کره غربی به منطقه خلیج فارس انتقال می یابد و چنین بود که نگاه مشتاقانه کمپانی های نفتی به این منطقه دوخته شد. روزولت، رئیس جمهور امریکا، عربستان سعودی را مشمول قانون معروف «وام و اجاره»^۱ کرد و اعلام داشت که دفاع از عربستان سعودی به لحاظ دفاع از ایالات متحده امریکا ضرورت دارد.^{۵۵}

آغازِ ماجرا

در نیمه دوم سال ۱۳۲۲ (پاییز ۱۹۴۳) نمایندگانی از کمپانی های شل^۲ و سینکلر^۳ و استاندارد واکیوم^۴ به ایران آمدند و مذاکراتی را با نمایندگان دولت آغاز کردند. مقصد از این مذاکرات تحصیل امتیاز نفت در نواحی شمالی و جنوب شرقی ایران بود و به دنبال آن دولت ایران دونفر کارشناس امریکایی را به نام های هوور و کرتیس برای مشورت به ایران دعوت کرد. همین دونفر کارشناس چندی پیش به عنوان مشاوران دولت و نزوله به آن کشور رفته و فرمول معروف پنجاه - پنجاه یا تنصیف منافع بین دولت صاحب نفت و کمپانی های نفتی را پایه ریزی کرده بودند.

در آن زمان جنگ جهانی به پایان خود نزدیک می شد و ایران در اشغال نظامی متفقین (بریتانیا، شوروی و امریکا) بود. متفقین متعدد بودند که در ظرف شش ماه پس از پایان جنگ جهانی نیروهای خود را از ایران بیرون ببرند. مذاکرات محترمانه و رایزنی های مربوط به نفت که از آبان ماه سال ۱۳۲۲ در زمان دولت سهیلی آغاز شده بود به زودی از پرده درافتاد و خبر آن در روزنامه ها انکاس یافت و بحث درباره آن سرانجام در اواسط سال ۱۳۲۳، که دولت ساعد بر سر کار بود، به مجلس کشانیده شد. در ۱۹ مرداد ماه آن سال طوسی نماینده بجنورد و دکتر رضا رادمنش (سخنگوی فراکسیون حزب توده ایران) از دولت خواستند که جریان این

^۱ Lend-Lease

^۲ Royal Dutch Shell

^۳ Sinclair Oil Corporation

^۴ Socony- Vacuum Oil Company of New York